

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE**04 martie 2015****mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Aliona Dragomir în numele inculpatului Roșu Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Roșu Vladimir Alexandru, născut la 12 iunie 1990, domiciliat în mun. Chișinău, str. Hristo Botev 23, ap. 36.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 14.01.2014 pînă la 12.06.2014;*

2. *Instanța de apel de la 31.07.2014 pînă la 20.11.2014;*

3. *Instanța de recurs de la 05.02.2015 pînă la 04.03.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 12 iunie 2014, Roșu Vladimir a fost condamnat în baza art. 190 alin.(2), lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități ce țin de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani, iar, conform articolului 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, cu adăugarea parțială la pedeapsa aplicată prin noua sentință la partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 decembrie 2012, este pedepsit definitiv cu închisoare la 7 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul gestionării bunurilor materiale pe termen de 4 ani și cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

1.1. Conform încheierii din 20 iunie 2014, în baza articolelor 249, 250 și 342 Cod de procedură penală, s-a dispus: „Se corectează eroarea materială la pronunțarea sentinței din 12.06.2014 pe cauza penală privind învinuirea lui Roșu Vladimir în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin. 2 lit. c) CP, prin înlocuirea alineatului din partea descriptivă a sentinței cu următorul conținut: Totodată potrivit art. 85 alin. (1) Cod Penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani - termenul de 15 ani cu alineatul cu următorul conținut: Totodată potrivit art. 84 alin. 4 Cod penal, conform prevederilor

alin.(1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

Se înlătură omisiunea vădită la pronunțarea sentinței din 12.06.2014 pe cauza penală privind învinuirea lui Roșu Vladimir Alexandr în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. 2 lit. c) CP, înlocuind în dispozitivul sentinței la alineatul cu următorul conținut: Conform art. 85 alin. (1) Cod Penal, prin cumul parțial de sentințe se adaugă parțial pedeapsa aplicată prin noua sentință la partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26.12.2012, și stabilește pedeapsa definitivă lui Roșu Vladimir Alexandru de 7 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități ce țin de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 4 ani și amendă în mărime de 500 u.c, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu sintagma cu următorul conținut: Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, acest alineat avînd următorul conținut: conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate se adaugă parțial pedeapsa aplicată prin noua sentință la partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26.12.2012, și stabilește pedeapsa definitivă lui Roșu Vladimir Alexandru de 7 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități ce țin de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 4 ani și amendă în mărime de 500 u.c, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis".

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Roșu Vladimir Alexandru la 25.04.2011, aproximativ la orele 18:00, aflîndu-se pe str. Ion Botezătorul, IA mun. Chișinău, în apropierea centrului pentru copii orfani Vatra avînd intenția de însușire a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul de a efectua un apel telefonic, a însușit de la Gavrilenco Ana telefonul mobil de model Nokia X6 cu nr. de IMEI 354316048278495, în care se afla cartela SIM cu nr.060358620, ulterior cu bunul sustras s-a îndreptat într-o direcție necunoscută, prin care fapt a cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 4800 lei"(f.d.206).

În drept, fapta constatată de prima instanță este calificată în baza articolului 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, ca escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apelul de avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului Roșu V., care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Roșu V. să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de 190 alin.(2), lit. c) Cod penal.

În susținerea apelului s-a invocat că, probele puse la baza sentinței de condamnare nu dovedesc vinovăția lui Roșu V. în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel prima instanță le-a dat o apreciere greșită, iar sentința este nemotivată și bazată pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, a fost admis apelul avocatului Dragomir Aliona, în numele inculpatului Roșu

V., casată sentința, parțial, în partea pedepsei definitive, și încheierea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 20 iunie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia:

Roșu Vladimir Alexandru, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 190 alin.(2), lit. c) Cod penal și pedepsit cu închisoare la 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul gestionării bunurilor materiale pe termen de 2 (doi) ani, prin aplicarea articolului 84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate parțial în baza sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 decembrie 2012 și se pedepsește definitiv cu închisoare la 7 (șapte) ani în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul gestionării bunurilor materiale pe termen de 4 (patru) ani și cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, care se va executa de sine stătător.

Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut că, în afară de motivele invocate în cererea formulată de apelant, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin.(2) Cod penal, instanța apreciază, că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa penală, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederile articolelor 7 și 84 Cod penal, aplicând o pedeapsă definitivă în alte limite, decât cele prevăzute de lege.

În speță, există cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, adică se impunea aplicarea prevederilor articolului 84, alin. (4) Cod penal.

Prima instanță în partea descriptivă și în dispozitivul sentinței motivează și aplică prevederile articolului 85 Cod penal, ceea ce este o eroare judiciară, deoarece norma respectivă reglementează aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe.

Prin încheierea din 20 iunie 2014, dată în baza articolelor 249, 250 și 342 Cod de procedură penală, prima instanță a corectat soluția privind pedeapsa definitivă, motivînd ca fiind o omisiune vădită la pronunțarea sentinței, fapt inadmisibil, dat fiind că eroarea judiciară menționată nu echivalează cu omisiune vădită.

Procedînd în asemenea mod, prima instanță n-a acordat deplină eficiență legii, care reglementează aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni, astfel aplicînd pedeapsa definitivă în alte limite decât cele prevăzute de lege.

În atare situație, din oficiu, se consideră necesar de a interveni în sentință, în partea pedepsei definitive, precum și casarea încheieri Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău din 20 iunie 2014 cu privire la corectarea omisiunii vădite la pronunțarea sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 12 iunie 2014, total, în vederea corectării erorii judiciare menționate.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Aliona Dragomir în numele inculpatului Roșu Vladimir, a declarat recurs ordinar, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului. În motivarea celor invocate, avocatul a menționat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece, în caz, inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că el nu are atribuția la această crimă; martorul nu a recunoscut pe inculpat; partea vătămată nu are nici o

pretenție față de inculpat; nu s-a prezentat nici o probă directă că anume inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată.

5.1. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă astfel de motive nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Aliona Dragomir în numele inculpatului Roșu Vladimir, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, recurentul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Instanța de recurs consideră că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Roșu Vladimir în săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul constată că temeiul invocat de către recurent, prevăzut în pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Colegiul penal reține faptul că, argumentele invocate de recurent au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în instanța de fond și în instanța de apel, deoarece sunt identic formulate în cererea de apel și în cererea de recurs. ,

Dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de apel, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept. Motivele aduse de către recurent, precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs, în art. 427 Cod de procedură penală.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de recurent nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în procedura de recurs ordinar se verifică numai chestiunile de drept.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Aliona Dragomir în numele inculpatului Roșu Vladimir, se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Aliona Dragomir în numele inculpatului Roșu Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe ***Roșu Vladimir Alexandru***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **25 martie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan